

24 Ut periculum elusit, quicquid
perpeſſum reflexit in gloriae luxum ac ri-
libilem fastum. Arma ad pristinum reſecta ſunt
cultum, quippe haud procul à Perſide aberant,
non pacatà modò, ſed etiam opulentià: igitur
amulatus Patris Liberi non gloriam ſolum, quam
ex illis gentibus deportaverat, ſed etiam ſanam
(ſive ille triumphus fuit, ab eo primùm inſti-
tutus, ſive bacchantium luſus) ſtatuit imitari,
animo ſuper humanum faſtigium elato. Vicos per
quos iter erat, floribus coronisque ſterni jubet:
liminibus ælium crateras vino repletos, & alia
inſignis magnitudinis vaſa diſponi. Vehicula de-
inde conſtrata, ut plures capere milites poſſent;
in tabernaculorum modum ornari; alia candi-
dis velis, alia veſte pretioſa. Primi ibant ami-
ci & cohors regia, varijs redimita floribus co-
ronisque: alibi tibicinum cantus; alibi lyra ſo-
nus audiebatur. Item in vehiculis pro copia cu-
juſque adornatis, comestabundus exercitus, ar-
miſque maximè decora erant circumpendentibus.
Ipsam convivaſque curruſ vehebat, crateris au-
reis, ejuſdemque materia ingentibus poculis pra-
gravis. Hoc modo per dies ſeptem bacchabundum
agmen inceſſit: parta prada; ſi quid victis
ſaltem adverſus comestantes animi fuiſſet. Mille
hercule, viri modo & ſobrijs, ſeptem dierum cra-
pula graves in ſuo triumpho capere poterunt.
Sed Fortuna, quæ rebus ſanam pretiumque con-
ſtituit; hinc quoque militia probrum vertit in glo-
riam. Hucusque Curtius, d. cap. 10.

Trium-
phus, ſeu
Bacchanalia
Alexandri
ex India.

Ingreſſus
Alexandri
ex India in
Perſidem.

Aurum ſa-
minis di-
ſtributum.

25 Haud quievit crapula, ſed quò
ſunt pota, plus ſitiuntur vina: equidem
ut ad Gedroſiam pervenit; commeatum
à proximis Satrapis & Regibus affatim
paratum invenit. Ibi reſecto exercitu, qua-
ſi antea acta orgia non fatis in ingluviem &
Bacchi obſequium; ſeptem diebus co-
meſtando Alexander archibacchus, am-
phoras perſiccando gaudibundus pertran-
ſivit. In Regiam Gedroſiæ cum perveniſ-
ſet, iterum feſtos agens dies, exercitum
recreavit, ac ingreſſus in Perſidem au-
rum ſœminis diſtribuit. Mos Regibus Per-
ſiæ fuit, ut quoties in eam regionem
veniſſent; aurum ſingulis Perſarum mu-
lieribus dividerent: ideoque ferunt, quò-
ſdam Reges raro, Ochum nec ſemel qui-
dem in Perſidem veniſſe; ſed ob tenaci-
tatem, voluntarium ſibi à patria exilium
indixiſſe. Ita Plutarch. in Alexandr. ſimul-
que reſert quomodo ex India ſinibus iter
pedeſtre agentem, in Perſidem haud in-
duxiſſe bellicarum copiarum quadrantem;
cum ſecum in India habuiſſet centum vi-
ginti peditum, & quindecim equitum
millia. Graves enim morbi, victus iniqua

ratio, æſtus in ſumma ſiccitate, multos,
plures fames, incultam peragiantes regio-
nem, ſuſtulerat.

26 Labores, profecto; ſed non ut ip-
ſe Alexander reſert in Epist. ad Ariſtotelem. In-
colæ, ſcribit, ſpecie obſequij ducentes exer-
citum, deduxerunt, ut perirent univerſi in
loca ſerpentibus ſcatentia, cum quibus pug-
naturi; potiſſimèque cum ſiti & fame. Co-
acti qui ducebant, oſtendere dulcem aquam,
quippe priùs oſtenderant amariffimam; uti-
que demonſtrarunt, ſed in quolibet hauſtu
vitæ periculum: cum igitur circumcirca alia
non eſſet aqua, belluæ cum leonibus, ti-
gridibus, pardis, ac reliquis feris deſcen-
debant à ſpelæis in potum; cum quibus
tota nocte initum prælium, in quo plu-
res fato functi: quim vel in aqua tuti poſ-
ſent eſſe, eò quòd è gurgite emergentes
hippopotami, in milites irruentes, tru-
cidabant. Recedentes ab aquis juxta ne-
mora caſtra collocarunt: verùm nec ex-
pertes periculi, quamvis illud caventes
morabantur circumſepti: ex improviſo
igitur radiante Luna, arreſtis caudarum
aculeis innumeri ſcorpiones confluxerunt
cum quibus acre certamen. Non enim
pugnabant pro victoria, ſed pro vita.
Pugnabat orbis terrarum contra inſen-
ſatos: etenim pericula fugiebant, & quo-
tidie occurrebant majora; uti dum inci-
derunt in agmen aſpidum, regulatorum,
dipladum, cerastarum, aliorumque in-
cognitorum ſerpentium, exerentium tri-
ſulcas linguas; ſupervenientibus alijs mon-
ſtris, quæ ex Epist. præfata reſert Munſterus,
5. Coſmograph. à cap. 120. qui addit: Alexander
locorum demonſtratores, qui cum ſemper in inſidias
deducebant, peſſimè meritos cruciſtragio puniri juſſit.

Pericula
totius exer-
citus ex la-
dia in Per-
ſidem.

DIES XVIII. FEBRUAR.

1 Grad. 28. Solis in Aquario, in XII. K.
quo malus Argos navis cum Vir-
gine veſpere incipit occidere, ſpirante Favonio. Virgo.
Ptolom. cujus influxus in occaſu deſcribit
Pontan. 3. Uran.
At ubi ſe oceano immerſat, ſi frigida cani-
ſtella ſenis radios impigit forte nocentes; Pontan.
illos Euboicæ cautes, diruſque Caphareus
Expectant, illos migrantibus acta procellis Navis Ar-
Haurit hyems, latus aut ſcopulo diſſringit acuto. gus occa-
De Argo latè Iſagog. Septembr. à n. 7. Cicer. ſus.
in Phœnom. & Hygin. fab. 14. ſuccinit:
Sic converſa vetus ſuper æthera labitur Argo:
Inde gubernaculum tendens à puppe volante Cla-

Clari poſteriora canis veſtigia tangit,
converſam præ ſe portas cum lumine puppim.
Cicer. Sinister humerus Booti veſpere oritur. Junctin.
K. A. Vir ex vaſculo bibens. Sph. Arab. Eo-
dem anno & menſe quo fato functus Sem,
Sale obit. ut dicemus die 28. n. 1. obit Sale, pater He-
ber. Torniell. ann. 2156. n. 3. ſed in hac die,
decem ante mortem Sem dicit Eutyech. An-
nal. Alexandrin.
2 Hac in die ſolemnitas nuptiarum fi-
liæ Pharaonis cum Salomone (ita Anton.
Honkala in Paraphr.) interventu David, ut
placet Sanctio, num. 15. in 3. Reg. 3. 1. ſed
aptius Brietio, poſtquam in regno firmatus
fuit Salomon: & in Gabaon accepit ſa-
pientiam cœlitus. Unde veriùs ait: Nup-
tia filie Pharaonis cum Salomone, à Davide vi-
vo longè antea conciliata. Ex contextu li-
quet: Accepit namque filiam ejus, & adduxit
in civitatem David (Maluend. comum) do-
nec compleveret adificans domum ſuam: v. 1. Re-
fragor jurè, quippe 2. Paralip. 8. 11. di-
citur: Filiam Pharaonis tranſiit de civitate Da-
vid, in domum quam adificaverat ei: dixit
enim Rex: Non habitabit uxor mea in domo
David, Regis Iſrael; eò quòd ſanctificata ſit,
quia ingreſſa eſt in eam Arca Domini. Tunc
pater Ægyptiæ, Vapres nomine, Pharao
dignitate, & ultimus Pharaonum, juxta
ſententiam Joſeph. 8. Antiq. cap. 2. conſide-
rans gratum genero, extirpare penitus Cha-
naanæum de terra promiſſa; adoritur, qui
habitabat in Gazer, civitate munitiſſima in
forte Ephraim (de qua Adrichom. n. 46. &
Hieron. in Loc. Hebræic.) quam occiſis ha-
bitatoribus diruit. 3. Reg. 9. 16. Pharao Rex
Ægypti, aſcendit & cepit Gazer, ſuccendit-
que eam igni, & Chanaanæum, qui habitabat in ci-
vitate, interfecit & dedit eam dorem filie ſuæ,
uxori Salomonis. Statim reſtauravit Salomon,
deditque tribui, & ſub manu Jeroboam, af-
pidem fovens. Petrus Alexandrin. in Chronic.
pag. 215. aſſerit ſive pro dote filie, ſive pro
templi fabrica, Vaphren miſiſſe Salomoni
octoginta millia aureorum.

Nuptia fi-
lie Pharao-
nis cum Sa-
lomone.

Antilogia.

alio propoſito in bello Madianitico ad cam-
peſtria Moab, dicitur occiſis maribus, etiam
parvulis: Mulieres qua noverunt viros in coitu,
jugulate: puellas autem & omnes feminas virgines
ſervate vobis. Numer. 31. 17. Ita ergo licita
conjugia.

4 Sed ſurgit nodus difficilis. Inter con-
nubia lege prohibita, ſignatur Salomo-
nis & Ægyptiæ. Rex Salomon (dicitur, cap.
11. à 1.) adamavit mulieres alienigenas mul-
tas; filiam quoque Pharaonis & Moabitidas &
Ammonitidas, Idumeas & Sidonias & Herthæas;
de gentibus, ſuper quibus dixit Dominus fi-
lijs Iſrael: Non ingrediemini ad eas. &c. Non
legitimum videtur Ægyptiæ conjugium,
dum numeratur cum expreſſe prohibitis.
Abulentiſis queſt. 5. aſſerit præcipuas par-
tes tenuiſſe, ut everteret Salomonem: ete-
nim cum ſe videret præ cunctis diligi, &
idola uxorum ſuperinductarum ab illo ado-
rari, ſculptilibusque templa extrui; compu-
lit Salomonem, ut Ægyptiaca læra intro-
duceret in Iſrael: ideoque ejus inter matri-
monia illicita computari. Sanctius hic n. 3.
cogitat nec ſine fulcro, Ægyptiam ample-
xam, deteſtatis ſimulacris, veram Religio-
nem ſaltem quoad ſpeciem; ne maritum
offenderet, & animum Regis à ſe idolis ab-
alienaret: verum cum videret cuiſlibet Re-
gis uxori indultum, vivere religione patriæ;
voluit etiam ipſa, ut magis dilecta, depo-
nens ſimulationem, & religionis larvam, ex-
teriùs religionem demonſtrare, quam pri-
mis unguiculis arcè fovebat in pectore.
Unde Hebr. Adamavit maxime filiam pha-
raonis. Maluend. magis genuino ſententiæ
ſenſui adhæret; igitur haud intelligit rela-
tivum de illegitimis connubijs, ſed de ſœ-
minis alienigenis: q. d. præter filiam pha-
raonis, quam legitime duxit, ſuperinduxit
alias in uxores, ſœminas, quæ illum demen-
tarunt, & de quibus, ne facerent filij Iſrael,
præceperat Dominus, propter periculum
idololatriæ. Filia Pharaonis certe Catholica
fuit.

Antilogia.

Quinam
intuitus
dramatis
Cantico-
rum?

5 Ejus amore in celebratione nuptia-
rum, Salomonem non confeciſſe Cantica
Canticorum; aſſerit Alapid. ſed Febræi ad-
verſantur, & ſerè PP. aſſerentes jurè epitha-
lamium illud, ſive drama parabolicum ex
amoribus caducis elevatum myſticè in amo-
res cœleſtes, de intima filij Dei cum Spon-
ſa Eccleſiæ conjunctione ac charitate, repul-
ſa Synagogæ, electione Eccleſiæ, ex illa quæ
uſque illi conjuncta, vixerat in Gentilitate,
ut admiſſa in ſponſam non haberet rugam,
neque maculam. Ad rem Moncæjus in Sa-
lomon. hiſtor. accinit:

Ipſe

ipse suos quamvis Salomon, si verba notaris, Et celebrare sue videatur conjugis ignes Nil Salomonis in hoc nudum nisi nomen & umbra

Moncajus.

Carmine; nil Pharia nisi nomen & umbra puella.

Vox hominem sonat ipsa: meros sonat omnis amores,

Affectusque hominum, contextus at almus in illis

Nucleus, & caeleste later sub cortice germen. Vide Pineda de Rebus Salomon. lib. 4. cap. 2. n. 3. & lib. 7. cap. 4.

Adad revertitur in Idumeam.

6 Hoc in tempore Adad de semine regio Idumaeorum, qui fugerat puerulus in Aegyptum, dum David per Joab illos subjugavit, ut dicemus, 3. August. n. 3. reverfus est spe regni in Idumaeam: at pro illotunc praesalomonis potentia ac fama, nihil tentatus; maxime, quippe fautoris filia ducta erat a Salomone: sicque ambitum & spiritus continuit, quousque Salomon a vera in falsam religionem decidit. Tornell. Ann. 3020. n. 18. ex 3. Reg. 11. a 17. Illico atque celebratae sunt nuptiae, antequam adoriretur templi fabricam; aedificare conatur muros Hierusalem. Ibid. cap. 3. a 1. & Joseph. d. subdit: Rex cum videret mania Hierosolymorum turribus & prognaculis egere, nec ea dignitati urbi satis respondere; & muros instauravit, & turres magnas in eis erexit. Nec obstat, quod David jam fecisset. 2. Reg. 5. 9. & nos, 7. April. a n. 6. igitur ut dicit Joseph: Instauravit, vel in firmiorem & pulchriorem formam redegit. Rab. Kimhi. in 1. Paralip. 9. 1. Ita aedificat Salomon, ut posterioribus temporibus diruerentur a Pompejo Magnos; de quo die 22. n. 7.

Antilogia.

Aedificat Salomon muros Jerusalem.

7 Postquam Christus post jejunium de monte descendit in Nazareth, per Galilaeam inchoavit praedicationem, ann. 31. aetatis. Marian. n. 3. Anno seq. astruit Calixtus Placentin. Tempor. supputat. protulisse parabolam ficulneae infructuosae, de qua Luc. 13. a 6. Mirum, quod omitteret erectionem foemine curvae, in illa die perfectam, & alia plura, quae ibid. referuntur. Arbitror hujusmodi parabolam dictam a Salvatore non fuisse, nisi in anno ultimo praedicationis: non enim transferant tres anni, ex quo veniens fructum ex ficulnea quaerens, nullum invenit. Legebatur a Judaeis hoc die in Synagoga cap. 38. Exod. a v. 21. usque in libri fin. & 1. Reg. 7. 50. ad 8. 21. Bernard. Lamy.

Christi gestis.

8 Romae, Quirinalia Romulo, & apotheosis. Ovid. 2. Fastor. a v. 491. Illustratus fuit titulo Quirini, aedesque erecta in mon-

Quirinalia

te Quirinali, & ipse pro Deo cultus a Romanis est, cujus simulacrum lanceam habebat dextra, quae a Sabinis dicebatur Curis; & post, equites nominati Quirites. Idem, v. 475.

Lux tertia dicta Quirino.

Qui tenet hoc nomen, Romulus ante fuit. Ovid.

Sive quod hasta Curis prisca est dicta Sabinis;

Sive suo Regi nomen posuere Quirites.

Vel quia Mars cujus dicebatur filius propter prodigia in ejus conceptione visa (qua de causa, ut de multis alijs Incubi gnatum signat Maluend. 2. de Anti-Christ. cap. 4. & videbimus, 3. Jul.) antonomasticè plaudebatur Quirinus, hoc est hastatus. Unde Romulus Martius cum esset & bellicosus, etiam cognomen Patris obtinuit. Ampliorem factum Marte Romuli simulacrum in templo

Mars Quirinus.

Imago Romuli.

quandoquidem in quadriga alborum equitum sedebat, amictus purpuræ, redimitus coronâ, hastamque tenens dextrâ. Halicarnass. 2. n. 31. asserit hoc factum in triumpho de Camerinis. De hoc hoste (subdit) triumphum egit, & ex manibus Vulcano dedicavit quadrigas aereas, simulque suam effigiem, Graeco cum verum a se gestarum elogio. Ad Rosin. 2. cap. 17. De ejus statua fictum, quod de templo Pacis: mirum quod Romulo consulenti de duratione statuae, dictum oraculo; duraturam, quousque virgo pareret: & illa cecidit corruens in nocte nativitatis Servatoris N. Ludicrum prorsus, quod refert Benjamin in Itiner. pag. 22. scilicet: Est via sub montibus, opus a Romulo, Romanorum primo Rege factum propter metum Davidis, Regis Israel, & Joab Davidis exercitus Ducis summi. Idem etiam struxit opus in montibus, & sub montibus, ubi nunc Neapolis est. Nugas: a Davidis regno usque in Romulum transferunt 320. anni, ut observant Briet. & Salian.

Fabula de Eius statua.

Ejus apothaeosis facta.

Romulus dicitur Quirinus.

Discriptus a Senatoribus.

9 Solus Princeps Romae fuit & Rex (licet instituto senatu) torquens regimen in diram tyrannidem: quapropter irati Senatores, & Patricij illum interemerunt; de quo latè 7. Jul. ex Halicarnass. Livio & alijs. Plutarch. in eo ait: Romuli vero vita functi, neque corporis pars visa est, neque vestimenti particula ulla superfluit: verum opinantur, in eade Vulcani imperum a Senatoribus in eum factum, occisique corpus in partes discriptum, earumque a singulis unam in sinu egestam. Alij neque eo in loco, neque solis Senatoribus praesentibus, conspectui hominum ademptum existimant: sed cum ad Capra paludem extra urbem, fortè concionem haberet; subito in aëre mirabilem, ac

ver-

verbis superiorem tempestatem, mutationesque incredibiles extitisse: Solis enim lumine obscurato, noctem ingruisse nequaquam quietam, aut placidam, sed horrendis tonitribus ventorumque indequaquæ grandinem incurtionum statibus frementem. Tuus multitudine ad fugam dispersa; potentiores in unum globum coisse; post tumultu sedato, cum dies emicuisset, collectoque rursus in unum populo, Rex quæreretur ac desideraretur; non permissum a primoribus plebi, ut inquirerent: sed mandatum omnibus, ut Romulum ad Superos raptum, Deumque ipsis propitium ex bono Rege factum, veneratione ac honore prosequerentur. Hac plerisque credidisse, eosque cum gaudio & bona spe, adorato Romulo discessisse. Fuisse tamen nonnullos, qui rem acerbo infestoque animo perpendentes, patricijs convitiarentur; quod cum Regem suis ipsis manibus trucidassent, eneptra populo persuadendo, deciperent. Eadem apud Halicarnass. & Rosin. d.

10 Cum agerentur cuncta meditationis imposturis, ne homicidium cognosceretur; succo honoris & religionis flagitium latuit. Fuerunt aliqui (refert Livius, 1. sect. 50.) qui tum discriptum Regem Patrum manibus taciti arguerent: manavit enim hac quoque, sed per obscura fama. Illam alteram admiratio viri & pavor praesens nobilitavit. Proculus Julius sollicita civitate desiderio Regis & infensa Patribus, gravis ut traditur, quamvis magne rei auctor in concionem prodit. Romulus, inquit, Quirites, parens urbis hujus, primâ ho-dierne luce caelo repente delapsus, se mihi obvium dedit. Cum perfulsus horrore venerabundusque adstissem, petens precibus, ut contra intrueri fas esset; Abi, nuncia, inquit, Romanis, Caestes ita velle, ut mea Roma caput orbis terrarum sit: & ita posteris tradant, nullas opes humanas armis Romanorum resistere posse. Hac, inquit, locutus, sublimis abiit. Mirum, quantum illi viro nuncianti hac fides fuerit; quamque desiderium Romuli apud plebem exercitumque, factâ fide immortalitatis, lenitum sit. His dictis, quasi affatu divino motus Proculus, quia finxerat, Romulum dixisse: Ego vobis Deus propitius ero Quirinus; quodam Numine percussis cives, quin ullus contradiceret; universi vota Quirino nuncuparunt, eumque uti Deum invocaverunt. Plutarch. d. Hoc cine embolium dignum Ovidij fabularum argumentum. Ita quod supr. a v. 494. succinit:

Hinc tonat, hinc missis obrumpitur ignibus ather:

Fit fuga, Rex patrijs astra petebat equis.

Luctus erat, falsaque patres in crimine cadis: Tom. I. Ephem.

Hæssissetque animis forstân illa fides. Nec procul è Longa veniebat Julius Alba: Lunaque fulgebat, nec facis usus erat. Pulcher & humano major, trabeaque decorus Romulus in media visus adesse via; Et dixisse simul: Prohibe lugere Quirites, Ne violent lachrymis Numina nostra suis. Ovid. Thura ferant placentque novum pia turba Quirinum, Et patrias artes, militiamque colant. Jusit & in tenues oculis evanuit auras: Convocat hic populum, jussaque; verba refert. Templa Deo faciunt, collis quoque dictus ab illo est; Et referunt certi sacra paterna dies. Eadem exponentes illustrant Paul. Marf. hic & Antonius Constantius.

Ovid.

Templum ejus cur semper clarum.

Myri illi in angustis.

11 Templum ergo erectum sub Quirini nomine & Numine; verum semper erat clausum, quasi aperire non licebat, arcenum signantes, humi ne jaceret, an in Deorum numerum relatus esset. Marlian. cap. 95. Alex. Neapol. 1. cap. 14. Jure ambigitur, cum inter antiquissima Urbis monumenta sepulchrum Romuli annumeretur. Idem ibid. & diximus, 19. Januar. n. 11. Plura ibi insignia referuntur, maxime Myrtus illa, quae ad pacem Romanis & Sabinis ob raptas puellas. Ideo tunc electa (inquit Plinius, 15. cap. 29.) quoniam conjunctioni, & huic arbori Venus praest. Haud scio, an prima etiam omnium in locis publicis Roma sacra sit, fatidico quidem & memorabili augurio. Inter antiquissima namque delubra habetur Quirini, hoc est, ipsius Romuli. In eo sacra fuerunt myrti duae ante adem ipsam per longum tempus: altera Patritia appellata; altera Plebeja. Patritia multis annis prevaluit, flaccescente Plebeja exuberans ac lata. Quamdiu Senatus quoque floruit, illa vicens: Plebeja retorrida & squalida: quae posteaquam evaluit, flaccescente Patritia bello Marfico, languida auctoritas patrum facta est, ac paulatim in sterilitatem emarcuit majestas. Idem apud Bulenger. de Prodig. cap. 21. & Stuck. de Sacris. Gentil. cap. 261.

12 Ibi etiam erat conditum Palladium, advenientibus in Urbem Gallis. Tum Vestales pleraque sacra in duo dolia congesta, terra obruerunt sub templum Quirini; cui loco etiam nunc a Dolijs est nomen. Plutarch. in Camill. & Rosin. 2. cap. 12. Erat quoque ibi Romuli lituus, de quo 5. Januar. n. 7. Por-ticus in templo speciosa ejusdem nominis, quo sponsalia fiebant. Unde Martialis, 11. Epigram. 1. v. 9. Vicini pete porticum Quirini. & Juvenal. Satyr. 2. v. 134. accinit:

Ibi etiam Palladium.

Litus ejus

Mm

Pri